

ແຜນການສອນ

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 15 ຕຸລາ 2006 (10-15-2006)

ຈົ່ງໃຫ້ມີຄວາມພໍອົກພໍໃຈ

ຂໍ້ພຣະຄົມພີໃນບົດຮຽນ: 1 ຕມທ 6:3-12, 17-19

ຄວາມຈິງໃນພຣະຄົມພີ: ຄົນທີ່ເຊື່ອຕ້ອງຮຽນຮູ້ວິນັຍເຣື່ອງຄວາມພໍອົກພໍໃຈ.

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ບົດຮຽນນີ້ແມ່ນເພື່ອຊ່ອຍເຫລືອທ່ານໃຫ້ຕຽມຕົວເພື່ອຊີວິດຈິງດ້ວຍ:

- ໃຫ້ຮູ້ຈັກອັນຕລາຍຂອງຄວາມໂລບມາກ.
- ຮູ້ຈັກໃຫ້ວັດຖຸທີ່ມາຮາຄາຜ່ານໄປເພື່ອວ່າຈະບໍ່ໃຫ້ມັນຈັບທ່ານໄວ້ຈາກຄວາມຮູ້ຈັກພໍອົກພໍໃຈ ແລະຈົ່ງສວຍເອົາສິ່ງທີ່ມີຮາຄາທີ່ຈະໃຫ້ທ່ານມີຊີວິດແທ້ຈິງທີ່ແຂງແຮງ.

ການຈັດຕຽມຂອງຄູ:

1. ອະທິຖານຂໍການຊົງນໍາຈາກອົງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ກ່ອນເລີ່ມສຶກສາພຣະຄົມພີແລະບົດຮຽນ
2. ອ່ານຂໍ້ພຣະຄົມພີທີ່ໃຊ້ໃນບົດຮຽນນັ້ນ ດ້ວຍການຕິກຕອງ, ພິຈາຣະນາ
3. ອ່ານບົດຮຽນຂອງນັກຮຽນ ເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈແຈ້ງໃນບົດຮຽນທີ່ຈະນໍາໄປສອນ
4. ອ່ານ "ແຜນການສອນ", ຫມາຍບ່ອນສໍາຄັນໄວ້, ປັບປຸງແກ້ໄຂ, ຖ້າມີເຣື່ອງປະກອບຫລືຕົວຢ່າງກໍຈິດໄວ້

ແຜນການສອນ

1. ສໍາຮວດຈໍານວນນັກຮຽນ ຖານຂ່າວຫາຜູ້ຂາດເພື່ອຈະໄດ້ສົ່ງຂ່າວຫາແລະອະທິຖານເພື່ອ
2. ຖານນັກຮຽນວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮຽນເຣື່ອງຫຼາຍໃນວັນທີ່ຜ່ານມາ
3. ໃຫ້ນັກຮຽນຄົນນຶ່ງແບ່ງປັນ 2-3 ນາທີ ຈາກປະສົບການຊີວິດກັບພຣະເຈົ້າໃນອາທິດທີ່ຜ່ານມາ, ຄໍາພຍານສັ້ນໆ
4. ອະທິຖານເປີດຫ້ອງຮຽນ, ອະທິຖານເພື່ອຜູ້ຂາດການຮຽນນີ້ ແລະເລີ່ມຕົ້ນໃນການສອນ

ຂັ້ນຕອນທີ 1

ຄໍານໍາ:

- 1) ຄໍາຖາມ: ແມ່ນສິ່ງໃດທີ່ເຮັດໃຫ້ເຮົາມີຄວາມພໍໃຈຫລາຍ? ຄຣິສຕຽນຄວນຈະເປັນຄົນທີ່ມີຄວາມພໍໃຈຢ່າງໃດ?
- 2) ອະທິບາຍ: ບົດຮຽນໃນນີ້ ຈະຊີ້ໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນວ່າຄວາມພໍໃຈອັນແທ້ຈິງຄືແນວໃດ

ຂັ້ນຕອນທີ 2

1. ປາກົດການຂອງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ: (1 ຕີໂມທຽວ 6:3-5)

- 1) ຂໍໃຫ້ນັກຮຽນອາສາອ່ານພຣະທັມ 1 ຕີໂມທຽວ 6:3-5
- 2) ເລົ່າເຣື່ອງສັ້ນ: ສອງຄົນໄດ້ໂອ້ລົມກັນເຣື່ອງຄວາມສໍາເຣັດດ້ານການເງິນຂອງໂບດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ງົບປະມານກໍຫລາຍ, ຕິກອາຄານກໍຫລັງໃຫຼ່ແລະຍັງມີແຜນຈະຂຍາຍເພີ່ມອີກ, ເຂົາເຈົ້າເຫັນວ່າວັດຖຸສິ່ງຂອງເຫລົ່ານີ້ແມ່ນພຣະເຈົ້າອວຍພຣະພອນ ຍ້ອຍມີຄວາມເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເວົ້າເຣື່ອງການ

ສນອງຄວາມຕ້ອງຂອງຜູ້ທຸກຍາກຂາດເຂີນເລີຍ, ມີນິ່ງມີຄົນທີ່ຂາດເຂີນເຂົ້າມາໃນໂບດ ແຕ່ບໍ່ມີໃຜເອົາໃຈໃສ່.
3) **ຄໍາຖາມ:** ໃນເລື່ອງສິ້ນທີ່ເລົ່າມານັ້ນທ່ານມີຄວາມຄິດເຫັນຕໍ່ກິດຈະກຳທີ່ນີ້ຢ່າງໃດ? ເປັນຫວັງໂປໂລຈິງເຕືອນ
ການມີກິດຈະກຳທີ່ດັ່ງກ່າວນີ້? ວັດຖຸນິຍົມເຮັດໃຫ້ຄວາມເຊື່ອລົ້ມເຫລວຢ່າງໃດ?

ຄໍາຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະທັມ 1 ຕີໂມທຽວ 6:3-5

- 1) ຄໍາສອນເທັດນໍາພາໄປສູ່ສິ່ງໃດ? ເປັນຫວັງ ?
- 2) ຄຸນສົມບັດຂອງຜູ້ທີ່ປະຕິເສດຄໍາສອນອັນແທ້ຈິງເປັນແນວໃດ?
- 3) ເປັນເພາະເຫດໃດບາງຄົນຈຶ່ງຄິດວ່າຊີວິດທີ່ເຫລື້ມໃສໃນພຣະເຈົ້າເປັນທາງໄປສູ່ຄວາມອຸດົມຮຸ່ງມີ?

ຂັ້ນຕອນທີ 3.

2. ຜົນປະໂຫຍດຂອງການມີຄວາມພໍໃຈ: (1 ຕີໂມທຽວ 6:6-8)

- 1) ຂໍໃຫ້ນັກຮຽນອາສາອ່ານພຣະທັມ 1 ຕີໂມທຽວ 6:6-8
- 2) ຂິດເສັ້ນຜ່າກາງກະດານອອກເປັນ 2 ຝ່າຍ ທາງຊ້າຍດ້າຍເທິງຂຽນວ່າ "ກໍາໂລຈາກໂລກນີ້" ທາງເທິງດ້ານຂວາຂຽນວ່າ "ກໍາໂລຊີວິດນີ້ຮັບ." ໃຫ້ນັກຮຽນຄິດຫາກໍາໂລທັງສອງປະເພດນີ້ແລ້ວຂຽນໃສ່ກ້ອງຫົວຂໍ້ທັງສອງນັ້ນ
- 3) ເປັນຫວັງພວກເຮົາຈຶ່ງພະຍາຍາມຫາກໍາໂລຝ່າຍໂລກນີ້ ແທນທີ່ຈະຫາກໍາໂລຊີວິດນີ້ຮັບ? ພວກເຮົາຈະຫັນປ່ຽນຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາໃຫມ່ໄດ້ແນວໃດ?
- 4) ພາສາກຣີກຄຳວ່າ Contentment "ຄວາມພໍໃຈ" ຫມາຍເຖິງມີຄວາມພຽງພໍ, ເປັນເອກະຣາດບໍ່ຕ້ອງການໆ ຊ່ອຍເຫລືອຈາກຄົນອື່ນ. ສໍາຮັບຄຣິສຕຽນ ຄວາມພໍໃຈ ແມ່ນພໍໃຈໃນພຣະຄຣິດ ບໍ່ແມ່ນພໍໃຈໃນຕົນເອງ.

ຄໍາຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະທັມ 1 ຕີໂມທຽວ 6:6-8

1. ມີຄວາມຮຸ່ງມີອັນໃດແດ່ທີ່ໄດ້ທົບແທນພຣະເຈົ້າໃນປະເທດອະເມຣິກາ, ໃນໂບດຂອງເຮົາ ແລະໃນຊີວິດເຮົາ?
2. ເປັນຫວັງພວກເຮົາຈຶ່ງບໍ່ມີຄວາມພໍໃຈໃນອາຫານການກິນ ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ?
3. ການມີຊີວິດຢູ່ແບບວ່າຍາງ ສາມາດຊ່ອຍເຮົາຢ່າງໃດໃນການເອົາພຣະເຈົ້າເປັນສູນກາງຊີວິດຂອງເຮົາ?

ຂັ້ນຕອນທີ 4

3. ບ້ວງແຮ້ວແຫ່ງຄວາມໂລບ: (1 ຕີໂມທຽວ 6:9-10)

- 1) ຂໍໃຫ້ນັກຮຽນອາສາອ່ານ 1 ຕີໂມທຽວ 6:9-10
- 2) ໃນພາສາອັງກິດຄຳວ່າ GREED ເນື້ອຂຽນລຽນກັນແຕ່ເທິງຫລຸ່ມຈະໄດ້ຄວາມຫມາຍດັ່ງນີ້ G=Get rich quick, schemes, gambling: R=ruin, reckness spending: E=enticed to sin, embezzling money: E- envy, eternity jeopardized: D= death, destruction
- 3) **ອະທິບາຍ:** ເງິນບໍ່ແມ່ນສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍ, ແຕ່ຖ້າຍາກຈົນຫລາຍກໍສາມາດນໍາໄປສູ່ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໄດ້

ຄໍາຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະທັມ 1 ຕີໂມທຽວ 6:9-10

1. ຄວາມໂລບະຕັນຫາເປັນບ້ວງແຮ້ວແນວໃດຕໍ່ພວກເຮົາ?
2. ເປັນຫວັງການຮັກເງິນຄຳຈິ່ງນໍາພາເຮົາໃຫ້ອ່ວ່າຍຫນີໄປຈາກພຣະເຈົ້າ? ທ່ານຄິດເຫັນຄົນທີ່ມີຊື່ສຽງຄົນໃດຄົນນຶ່ງບໍ່ທີ່ຫ່າງເຫີນໄປຈາກພຣະເຈົ້າຍ້ອນຄວາມຮຸ່ງມີ?
3. ພວກເຮົາຈະພັດທະນາກິດຈະກຳອັນເຫມາະສົມຢ່າງໃດຕໍ່ເງິນແລະຄວາມຮຸ່ງມີ?

ຂັ້ນຕອນທີ 5

4. ຄວາມສໍາຄັນຂອງຊີວິດຈິງ: (1 ຕີໂມທຽວ 6: 11-12, 17-19)

- 1) ຂໍໃຫ້ນັກຮຽນອາສາອ່ານ 1 ຕີໂມທຽວ 6: 11-12, 17-19

- 2) ຄໍາຖາມ: ທ່ານເອິ້ນສິດຍາພິບານຂອງທ່ານວ່າເປັນຄົນໃນພຣະເຈົ້າຫລືບໍ່? ຖ້າບໍ່ ເປັນຍ້ອນເຫດໃດ?
- 3) ຄໍາຖາມ: ຄວາມເປັນຈິງໄດ້ສະແດງຄວາມຈິງໃຫ້ເຫັນຫລືບໍ່?
- 4) ອະທິບາຍ: ໃນຂໍ້ພຣະຄົມພີ່ນ້ຶ, ໂປໂລ ໄດ້ເວົ້າເຖິງຄວາມສໍາຄັນຂອງຊີວິດຈິງ, ຄວາມໝາຍອີກຢ່າງນຶ່ງນັ້ນ ແມ່ນຄວາມຈິງໃນຊີວິດຄຣິສຕຽນນັ້ນແມ່ນຫລັງ.
- 5) ນໍາພານັກຮຽນໃຫ້ແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນວ່າ ພວກເຮົາຈະຍິດຫມັ້ນໃນຊີວິດນີ້ຮັນຢ່າງໃດ.

ຄໍາຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະທັມ 1 ຕີໂມທຽວ 6: 11-12, 17-19

- 1) ຊີວິດຂອງພວກເຮົາຈະເປັນແນວໃດ ຖ້າພວກເຮົາຫາກສແດງຫາຄຸນສົມບັດທີ່ໂປໂລໄດ້ກ່າວໃນຂໍ້ພຣະຄໍານີ້?
- 2) ພວກເຮົາຈະຕໍ່ສູ້ເພື່ອຄວາມເຊື່ອຂອງເຮົາຢ່າງໃດ?
- 3) ແມ່ນຫລັງຄື "ຊີວິດຈິງ" ຂອງຄຣິສຕຽນ?

ຂັ້ນຕອນທີ 6

ສລູບ

1. ອ່ານພຣະທັມ ມັດທາຍ 6:19-21
2. ອະທິບາຍ: ໃນປັດຈະບັນນີ້ ບໍ່ໄດ້ເນັ້ນໜັກໃນການຮິບໂຮມສົມບັດໄວ້ໃນສວັນ, ແຕ່ໄດ້ສະສົມຊັບສົມບັດແຫ່ງ ໂລກ ນີ້. ບົດຮຽນນີ້ໄດ້ສອນພວກເຮົາເຖິງຜົນປະໂຫຍດຂອງການມີຄວາມພໍໃຈໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາມີຢູ່ ໃນຂະນະທີ່ ພວກເຮົາສແດງຫາສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນທີ່ມີຄຸນຄ່າອັນຕລອດໄປເປັນນິດ.
3. ພຣະຄໍາແຫ່ງຄວາມຈິງໃນບົດຮຽນນີ້
  - = ຄູສອນປອມອາດຈະໃຊ້ສາສນາເປັນເຄື່ອງປິດບັງຄວາມໂລພະຕັນຫາຂອງຕົນ
  - = ບໍ່ວງແຮ້ວແຫ່ງຄວາມໂລພະຕັນຫາເປັນສິ່ງທີ່ຍາກຫລາຍທີ່ຈະຫລີກໄດ້ ແລະຈະນໍາໄປສູ່ຄວາມເສົ້າໂສກ
  - = ການໃຫ້ ຫລື ການຖວາຍດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ ສາມາດປົວແປງໃຈທີ່ໂລບມາກໂລພາໄດ້.

2. ອະທິຖານປິດຫ້ອງຮຽນ

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 15 ຕຸລາ 2006 (10-15-2006)

ຈົ່ງໃຫ້ມີຄວາມພໍອົກພໍໃຈ

ຂໍ້ພຣະຄົມພີໃນບົດຮຽນ: 1 ຕມທ 6:3-12, 17-19

ຄວາມຈິງໃນພຣະຄົມພີ: ຄົນທີ່ເຊື່ອຕ້ອງຮຽນຮູ້ວິນັຍເຮືອງຄວາມພໍອົກພໍໃຈ.

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ບົດຮຽນນີ້ແມ່ນເພື່ອຊ່ອຍເຫລືອທ່ານໃຫ້ຕຽມຕົວເພື່ອຊີວິດຈົ່ງດ້ວຍ:

- ໃຫ້ຮູ້ຈັກອັນຕລາຍຂອງຄວາມໂລບມາກ.
- ຮູ້ຈັກໃຫ້ວັດຖຸທີ່ມາຮາຄາຜ່ານໄປເພື່ອວ່າຈະບໍ່ໃຫ້ມັນຈັບທ່ານໄວ້ຈາກຄວາມຮູ້ຈັກພໍອົກພໍໃຈ ແລະຈົ່ງສວຍເອົາສິ່ງທີ່ມີຮາຄາທີ່ຈະໃຫ້ທ່ານມີຊີວິດແທ້ຈິງທີ່ແຂງແຮງ.

ຂ້າພະເຈົ້າຈະຮຽນຮູ້ຄວາມພໍອົກພໍໃຈໄດ້ຢ່າງໃດ?

ຄຳຊ່ຳລືອັນໃຫ້ໃນຫລາຍຢ່າງຜ່ານມານີ້ໄດ້ເປີດເຜີຍຢ່າງທຳໃຫ້ໜ້າຕະລິງໃນເຮືອງຄວາມໂລບມາກໃນບັນດາພວກຜູ້ນຳໃນດ້ານທຸຣະກິດ. ຄົນທີ່ຮຸ້ງມີແລ້ວໃນທຸກໆມາຕະຖານໄດ້ກວາດເອົາລາຍໄດ້, ລັກລອບເອົາເງິນກອງກາງ, ແລະຂີ້ໂລບເອົາເງິນລົງທຶນຂອງຕົນເອງ. ເປັນຫວັງຄົນຊັ້ນນຳທີ່ຮຸ້ງມີແລ້ວເຫລົ່ານີ້ຈົ່ງຍັງບໍ່ມີຄວາມພໍອົກພໍໃຈໃນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ມີແລ້ວ?

ແມ່ເຖົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນມີຊັບສິນບັດໃນໂລກພຽງແຕ່ເລັກນ້ອຍ, ມີເຮືອນນ້ອຍໆໃນດິນຕອນນ້ອຍໆ, ພ້ອມດ້ວຍເຄື່ອງໃຊ້ຖືກຽງພຽງເລັກນ້ອຍ ແລະທັງມີເງິນພຽງເລັກນ້ອຍດ້ວຍ. ແຕ່ປານນັ້ນພວກເພິ່ນຍັງມີຄວາມພໍໃຈກັບສິນບັດເລັກນ້ອຍທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ເພິ່ນ. ພໍເຖົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນສິດຍາພິບານຂອງຄະນະບັບຕິສທີ່ໄດ້ເປັນສິດຍາພິບານໃນຄຣິສຕະຈັກນ້ອຍໆ, ເພິ່ນໄດ້ທຳງານໃນໂຮງງານເພື່ອໃຊ້ຊີວິດຢູ່ຢ່າງຍາກລຳບາກ. ສ່ວນແມ່ເຖົ້ານັ້ນເອົາລູກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໃນບ້ານຂອງເພິ່ນເພື່ອເພິ່ນໄດ້ອອກຈາກງານໃນໂຮງຝ່າຍນັ້ນແລ້ວ. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນພວກເພິ່ນຮ້ອງທຸກເຮືອງຈະເຮັດຢ່າງໃດຈົ່ງຈະໄດ້ວັດຖຸສິ່ງຂອງຕໍ່ມອີກ. ພວກເພິ່ນພໍອົກພໍໃຈຮັບໃຊ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຢູ່ດ້ວຍວັດຖຸບັດໃຈທີ່ຈຳເປັນເທົ່ານັ້ນໃນຊີວິດ. ຖ້າຫາກວ່າຄົນທີ່ເຊື່ອທັງຫມົດສາມາດພົບວ່າເພິ່ນໄດ້ພົບຄວາມພໍອົກພໍໃຈຂອງເພິ່ນຢ່າງຂອງພວກພໍເຖົ້າແລະແມ່ເຖົ້ານີ້.

ຄົນທີ່ເຊື່ອຢ່າງຫລວງຫລາຍໄດ້ເຫັນການໄດ້ມາຊື່ງເງິນ ແລະວັດຖຸສິ່ງຂອງ ແທນທີ່ຈະເຫັນຕາມທີ່ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສອນ. ດ້ວຍໄດ້ປະສົບການກັບການເຫັນແບບຄ້າຍຄືກັນນີ້ ໂປໂລຈິ່ງໄດ້ຕັກເຕືອນຕີໂມທຽວໃຫ້ເປີດເຜີຍຄວາມອັນຕະລາຍຂອງຄວາມໂລບມາກ ແລະການສອນຜິດທີ່ສິ່ງເສີມຄວາມປາຖນາທາງໂລກນີ້. ບົດຮຽນນີ້ຈະຊ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ຮູ້ອັນຕະລາຍຈາກຄວາມໂລບມາກ ແລະຈະນຳພວກເຮົາໃຫ້ໄດ້ປູກຝັງນິສັຍແຫ່ງຄວາມພໍອົກພໍໃຈ.

ສຶກສາພຣະຄົມພີ

1. ການປາກົດຂອງການເຫັນແກ່ຕົວ (1 ຕມທ 6:3-5)

ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທະນາຍຄວາມທີ່ສ້າງຮູບຄະດີ, ໂປໂລໄດ້ສເນີແນະໃຫ້ຕີໂມທຽວໃຫ້ໃນເຮືອງສາຍພົວພັນຣະ

ຫວ່າງຄຣູສອນປອມ ແລະລັກສະນະອັນແທ້ຈິງຂອງພວກເຂົານັ້ນຈະໄດ້ນຳມາຊຶ່ງການເຫັນແກ່ຕົວແລະຄວາມໂລບ. ອີງຕາມໂປໂລແລ້ວ, ໃຜກໍຕາມທີ່ບອກວ່າຕົນຮູ້ເກີນຄວາມຈິງໃນພຣະຄົມພິ ແລະການສິດສອນເຮື່ອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຢຊູນັ້ນກໍເປັນຄົນຈອງຫອງ ເພາະດ້ວຍມົວເມົາໃນການຖືກຖຽງກັນດ້ວຍຄຳ. ຈາກການສອນຜິດນັ້ນຄວາມອິດສາ, ການຜິດຖຽງ, ການເວົ້າໃສ່ຮ້າຍ, ການເຂົ້າໃນຜິດ, ແລະການຜິດຖຽງກັນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງກໍຕິດຕາມມາ. ໂປໂລເອີ້ນພວກຄຣູສອນປອມວ່າຄົນມີແນວຄິດເສື່ອມຊາມລົງ ແລະຄົນທີ່ທຳໃຫ້ເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຈິງ. ພວກເຂົາຄິດວ່າເຮື່ອງຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນເປັນເຮື່ອງການໄດ້ມາຊຶ່ງສິ່ງຂອງທາງໂລກ ແທນທີ່ຈະແມ່ນພົບກັບຄວາມພໍອົກພໍໃຈໃນການຕິດຕາມພຣະຄຣິດ.

ທຸກວັນນີ້ຄ້າຍກັບວ່າພວກເຮົາໄດ້ປະສົບກັບການຂົ່ມຂູ່ແບບດຽວກັນນີ້ ໃນດ້ານຫລັກການຂອງພຣະຄົມພິ. ການລວງຫລອກຂອງການສອນຄຳສອນທີ່ຜິດໃນເຮື່ອງ, ຄວາມຮັ່ງມີ, ແລະສຸກສະບາຍທີ່ນັກເທດໄດ້ກ່າວປະກາດໂປຕາມບ້ານເຮືອນນັບຕັ້ງຫລາຍລ້ານຫລັງຄາ. ຄຳວ່າ " ຈິ່ງປະກາດຊື່, ຈິ່ງທວງເອົາ " ນັກເທດທັງຫລາຍໄດ້ໃຫ້ຄຳຫມັ້ນສັນຍາເຮື່ອງຄວາມມັ່ງຄັ້ງຂອງໂລກຕໍ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ແລະໂດຍສະເພາະຄົນທັງທີ່ຄ້າຈູນເກື້ອຫມູນການຮັບໃຊ້ຂອງເຂົາ. ຜູ້ນຳຂອງພວກ " ຜູ້ຮັບໃຊ້ເຫລົ່ານີ້ " ສ່ວນຫລວງຫລາຍແມ່ນໃຊ້ຊີວິດຢູ່ຢ່າງຝູມເຜືອຍ, ຊຶ່ງເປັນປຽບເທມືອນເປັນພະຍານຕໍ່ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ທຳໃນຄຣິສຕຽນທຸກໆຄົນ. ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໃຊ້ຄຳວ່າຄຣິສຕຽນສຳລັບເປັນຜົນປະໂຫຍດຂອງພວກເຂົາເອງ. ສ່ວນມາກພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃຕ້ຄຣິສຕະຈັກ, ນິກາຍ, ຫລືວ່າຄະນະສະພາອັນໃດອັນນຶ່ງເລີຍ. ພວກຄຣູສອນປອມໄດ້ສິດສອນດ້ວຍຄຳສອນທີ່ມີຄວາມເຫັນຢ່າງໂລກທີ່ວ່າເງິນຈະນຳເອົາຄວາມສຸກແລະຄວາມພໍໃຈທຸກຢ່າງມາໃຫ້.

ແມ່ນອນທີ່ສຸດ, ໂປໂລໄດ້ສອນຄວາມຈຳເປັນຂອງການຖວາຍດ້ານການເງິນເພື່ອສິ່ງເສີມສັບສນູນຜູ້ນຳຝ່າຍວິນຍານຄືກັນ. ໂປໂລໄດ້ບອກຕີໂມທຽວວ່າ " ຈິ່ງຖືວ່າພວກເຖົ້າແກ່ທີ່ປົກຄອງດິນນັ້ນ ສົມຄວນໄດ້ຮັບກຽດສອງທີ່ ເປັນຕົ້ນວ່າພວກເຖົ້າແກ່ທີ່ເຫສນາແລະສິ່ງສອນດ້ວຍການຫມັ້ນຫມ່ວງ. " (5:17). ຜູ້ນຳທີ່ດິນນັ້ນແມ່ນໄດ້ຖືກຫມູນໃຈດ້ວຍການຮັບໃຊ້ ບໍ່ແມ່ນວ່າດ້ວຍຕົນເອງ ຫລືວ່າດ້ວຍການມີລາຍໄດ້ດ້ານການເງິນ. ຄົນທີ່ເຊື່ອຕ້ອງໃຈແຍກໃຫ້ອອກຣະຫວ່າງຜູ້ນຳທີ່ດິນທີ່ເຫສນາໃຫ້ມີຄວາມພໍອົກພໍໃຈໃນພຣະຄຣິດ ແລະຜູ້ນຳທີ່ປອມແປງທີ່ສິ່ງເສີມຄວາມຮັ່ງມີສີສຸກວ່າເປັນຄວາມສຳເຣັດຂອງການນັບຖືພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັນຍາວ່າພຣະອົງຈະຕຽມທຸກສິ່ງທີ່ຈຳເປັນແກ່ເຮົາ.

2. ສິ່ງທີ່ໄດ້ຈາກຄວາມພໍອົກພໍໃຈ (1 ຕມຫ 6:6-8)

ການສແວງຫາສິ່ງຂອງໃນໂລກຈະບໍ່ເປັນທີ່ພໍອົກພໍໃຈຈັກເທື່ອ (ປຍຈ 5:10), ແຕ່ວ່າການຕິດຕາມພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ດີຍິ່ງ. ຄວາມຮັ່ງມີອັນທ່ຽງແທ້ຂອງຄົນທີ່ເຊື່ອແມ່ນຄວາມສາມາດທີ່ບໍ່ປົກແຫ້ງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຈະມອບສິ່ງທີ່ຈຳເປັນດ້ານຜິ້ນຖານໃຫ້ (ມຫ 25:34). ໂປໂລໄດ້ປະກາດວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ນຳສິ່ງໃດເຂົ້າມາໃນໂລກນີ້, ແລ້ວເຮົາກໍເອົາສິ່ງໃດອອກໄປເຊັ່ນດຽວກັນ. ຖ້າຫາກວ່າພວກເຮົາມີອາຫານ ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຮົ່ມ ກໍຈິ່ງໃຫ້ເຮົາພໍໃຈນຳສິ່ງນັ້ນເທົ່ານັ້ນ. ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຢ່າງໃຫຍ່ຮະຫວ່າງສິ່ງທີ່ເຮົາຕ້ອງການ ແລະສິ່ງທີ່ເຮົາຢາກໄດ້, ຣະຫວ່າງຄວາມຕ້ອງການ ແລະຄວາມໂລບມາກ. ໃນສິ່ງຄົນດ້ານວັດຖຸນີ້ ພວກເຮົາເບິ່ງບໍ່ແຈ້ງຊັດຕັ້ງນັ້ນເຮົາຈິ່ງບໍ່ຈັກພໍໃຈຈັກເທື່ອໃນສິ່ງທີ່ເຮົາມີຢູ່.

ພຣະເຢຊູໄດ້ປະເຊີນກັບຄົນໂລບຫນ້າຕໍ່ຫນ້າເມື່ອພຣະອົງຖືກຮ້ອງຂໍໃຫ້ໄປບອກອ້າຍຂອງເຂົາໃຫ້ແບ່ງສົມບັດໃຫ້ເຂົາ (ລກ 12:13-21). ພຣະເຢຊູໄດ້ເວົ້າວ່າ, " ຈິ່ງລະວັງ ແລະຮັກສາຕົວໄວ້ຈາກການໂລບທຸກຢ່າງ ເພາະຊີວິດຂອງມະນຸດບໍ່ຂຶ້ນຢູ່ກັບເຂົ້າຂອງອັນບໍ່ຮິບູນທີ່ດິນນັ້ນ. " (ຂໍ 15). ຄຳອຸປະມາເຮື່ອງເສດຖີໂງ່ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າຊີວິດນັ້ນສາມາດຈົບລົງຢ່າງໄວ ແລະມັນກໍຮຽວກັບວ່າເຮົາໄດ້ຮັ່ງມີຕໍ່ຫນ້າພຣະເຈົ້າບໍ່? (ຂໍ 21).

ທັງພຣະເຢຊູແລະໂປໂລບໍ່ໄດ້ສນັບສນູນໃຫ້ທຸກຈົນແບບໃນສະພາບທີ່ອິດຢາກເລີຍ. ທີ່ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນຈົນກໍບໍ່ອາດມີຄວາມດີພິເສດໄດ້ຢ່າງໃດດອກ, ເພາະວ່າຄົນຈົນກໍສາມາດເປັນຄົນຜິດເພາະຄວາມໂລບໄດ້ຄືກັນ. ເງິນເອງກໍບໍ່ດີຫລືຊົ່ວໄດ້, ແຕ່ວ່າມັນກໍບໍ່ຄວນຈະເປັນສິ່ງທີ່ທຸກຄົນຈະຕ້ອງຊອກສແວງມັນ ເພາະມັນບໍ່ໄດ້ນຳພາເຮົາໄປສູ່ຄວາມ

ພໍໃຈໄດ້. ມັນອາດຢູ່ນຳເຮົາວັນນີ້ແລະນີ້ຫນ້າກໍໄປເສັ້ງແລ້ວ.

ຄົນທີ່ເຊື່ອໃນປະເທດຮົ່ງມີ, ມີຊັບສິນບັດໃນຄອບຄອງຫລວງຫລາຍ, ມັນກໍເປັນຍາກທີ່ຈະໃຫ້ຢູ່ຢ່າງພໍອົກພໍ ໃຈໄດ້. ໃນເມື່ອຄວາມບາບແຕ່ງຄວາມໂລບມາກສາມາດແຕະຕ້ອງຄົນໃນທຸກລະດັບແລ້ວ, ພວກເຮົາຄວນຕ້ອງຮູ້ຈັກ ວ່າຊີວິດຂອງເຮົານັ້ນຈະຮົ່ງມີຫລາຍກວ່າຖ້າຫາກວ່າເຮົາໃຫ້ກຽດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຮັກສາຊີວິດເຮົາຢູ່ໃນພຣະ ອົງ. ໃນວັນນີ້ຮຸ່ງທີ່ເຮົາຄອບຄອງຢູ່ຈະສູນຫາຍທັງຫມົດ ແລະສິ່ງທີ່ຈະຍັງຍິນຍູ່ກໍຄືສິ່ງທີ່ເປັນອຳນະຕະ (ນິຣັນ).

3. ກັບດັກຂອງຄວາມໂລບມາກ (1 ຕມຫ 6:9-10)

ໃນຕົວຂອງມັນເອງນັ້ນ ເງິນບໍ່ໄດ້ດີຫລືຊົ່ວ: ການຮົ່ງມີນັ້ນບໍ່ແມ່ນເປັນການຊົ່ວ. ມີຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລາຍຄົນເຊັ່ນ ອັບຮາຮາມ, ອີຊາກ, ຢາໂຄບ, ໂຢບ, ດາວິດ, ແລະຄົນອື່ນໆເປັນຄົນຮົ່ງມີ ແຕ່ວ່າພວກເພິ່ນເປັນຄົນ ຂອງຄວາມເຊື່ອ. ແຕ່ວ່າເມື່ອຄົນທີ່ເຊື່ອຕ້ອງການເປັນຄົນຮົ່ງມີແລ້ວ, ການລ້ລວງແລະບ້ວງແຮ້ວໄດ້ລໍຖ້າຢູ່. ເມື່ອ ຄວາມຢາກໄດ້ເງິນໄປເຖິງທີ່ສຸດແລ້ວ ພວກເຂົາຈະສແວງຫາດ້ວຍຄວາມຢາກຢ່າງບ້າແລະເປັນອັນຕະລາຍ. ໂປໂລວ່າ ຍອມຕົວເຂົ້າໃນການທົດລອງເພື່ອຢາກຈະໄດ້ຊັບສິນບັດນັ້ນຈະນຳຕົວໄປສູ່ຄວາມຈິບຫາຍ ແລະການຖືກທຳລາຍ.

ຄຳເວົ້າຂອງໂປໂລ, " ການຮັກເງິນເປັນເຄົ້າມູນຂອງຄວາມຊົ່ວທຸກຢ່າງ " ແມ່ນມັກໃຊ້ຜິດເລື້ອຍໆ. ໂປໂລບໍ່ ໄດ້ເວົ້າວ່າເງິນເປັນຄວາມຊົ່ວ; ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ຂຽນວ່າເງິນເປັນເຄົ້າມູນຂອງຄວາມຊົ່ວທຸກຢ່າງ. ຜ່ານພຣະຄຳແລະພິງ ສາວະດານຂອງຄຣິສຕະຈັກ, ຄົນທີ່ຮົ່ງມີຫລາຍຄົນໄດ້ເປັນຄົນໃຈກວ້າງຂວາງຢ່າງຫລວງຫລາຍກັບງານຂອງພຣະ ເຈົ້າແລະຕໍ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຂາດເຂີນ. ທັງພຣະຄຳກໍຍັງເຕັມໄປດ້ວຍເຣື່ອງແລະຕົວຢ່າງຂອງຄົນທັງຫລາຍທີ່ຮັກເງິນ ໄດ້ຍ່າງອອກຈາກຄວາມຮັກພຣະເຈົ້າແລະໄດ້ແທງຕົນເອງຈົນຊອດດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດທີ່ສຸດ.

ເພື່ອຈະຫລີກຈາກການທົດລອງແລະບ້ວງແຮ້ວຂອງຄວາມໂລບມາກ, ຄົນທີ່ເຊື່ອຕ້ອງຮັບເອົາກິຣິຍາແລະ ການເຫັນຄຳສອນຂອງພຣະຄຳຢ່າງຖືກຕ້ອງເມື່ອເວົ້າເຖິງຄວາມຮົ່ງມີ. ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ເຮົາມີຢູ່ນັ້ນເປັນຂອງພຣະ ເຈົ້າ ແລະພວກເຮົາບໍ່ຄວນເປັນຄົນຮັບໃຊ້ຂອງເງິນຄຳຂອງພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຄວນຈະທຳໃຫ້ເຮົາເອງ ແລະ ຊັບສິນບັດຂອງເຮົາມີໄວ້ເພື່ອພຣະເຈົ້າ. ໂລກສອນຄຳຂວັນໃຫ້ເຮົາເພິ່ນຊອກຫາເງິນຄຳເປັນຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດ. ຄຣູສອນສາສນາປອມບອກເຮົາໃຫ້ຊອກສແວງຫາເງິນເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ທຸກຄົນຮົ່ງມີ. ພວກເຮົາຕ້ອງ ໄດ້ລະວັງຫມະຊາດບາບຂອງເຮົາທີ່ປາຖນາຢາກໄດ້ເງິນ ແລະຈົ່ງເຕືອນສະຕິເຮົາເອງຢູ່ສເມີວ່າຄວາມໂລບມາກ ເປັນຄວາມບາບໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າ.

4. ພື້ນຖານຂອງຊີວິດອັນແທ້ຈິງ (1 ຕມຫ 6:11-12,17-19)

ໂປໂລໄດ້ບອກຕີໂມທຽວໃຫ້ໃຊ້ຊີວິດຢູ່ຢ່າງກົງກັນຂ້າມກັບການສອນຂອງພວກຄຣູສອນປອມ ແລະວິຖີການ ດຳເນີນຊີວິດຂອງພວກເຂົາໃນຄວາມໂລບແລະການຫາຜົນປໂຍດສ່ວນຕົວຂອງເຂົາ. ຕີໂມທຽວແລະຄົນທີ່ເຊື່ອອື່ນໆ ຕ້ອງແລ່ນຫນີຈາກການຮັກເງິນ ແລະຕ້ອງສແວງຫາຫມາກຜົນຝ່າຍຈິດວິນຍານ (ຄລຕ 5:22-23), ໃນຄວາມຊອບ ຫ້ມ, ຄວາມມີສິນຫ້ມ, ຄວາມເຊື່ອ, ຄວາມຮັກ, ຄວາມອິດທິນດິນນານ, ແລະຄວາມດີ. ຄົນທີ່ເຊື່ອຄວນຈະສູ້ຮົບສຳລັບ ເພື່ອຄວາມເຊື່ອ ແລະຍຶດເອົາຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ. ຄວາມດີເຫລົ່ານີ້ເປັນສິ່ງທີ່ແຕກຕ່າງຈາກສິ່ງທີ່ພວກຄຣູ ສອນປອມໄດ້ເວົ້າໄວ້ໃນ 1 ຕມຫ 6:3-5.

ກ່ອນນັ້ນ, ໂປໂລໄດ້ເຕືອນກ່ຽວກັບຄົນທີ່ຕ້ອງການຢາກຮົ່ງມີ (ຂໍ້ 9), ແຕ່ວ່າດຽວນີ້ໂປໂລໄດ້ເຕືອນຄົນທີ່ຮົ່ງ ມີໃຫ້ມີຄວາມລະມັດລະວັງໃນເຣື່ອງຄວາມປະພຶດຕໍ່ຄວາມຄວາມຮົ່ງມີ ແລະຕໍ່ຄົນອື່ນ. ພວກເຂົາບໍ່ຄວນເປັນຄົນຈອງ ຫອງມີສັຍອວດອົ່ງແລະຖືຕົວ ຫລືວາງໃຈໃນຊັບສິນອັນບໍ່ຫມັ້ນທ່ຽງ. ຄວາມຫວັງຄວນຈະວາງລົງທີ່ພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ ປະທານສິ່ງສາຣະພັດໃຫ້ແກ່ເຮົາທັງຫລາຍຢ່າງບໍ່ຮິບູນ.

ຄົນເຊື່ອທີ່ຮົ່ງມີໃນສມັຍຂອງໂປໂລນັ້ນເປັນຄົນສ່ວນນ້ອຍ, ແຕ່ວ່າພວກເຂົາມີການຮັບຜິດຊອບສູງໃນຊັບສິນ ແລະຕຳແໜ່ງຂອງເຂົາ. ພວກເຂົາທຳການດີ, ຮົ່ງມີໃນການປະຕິບັດອັນດີງາມ, ເປັນຄົນໃຈກວ້າງຂວາງ, ແລະສັດ

ທາໃນການເອື້ອເຜື້ອແຜ່. ດ້ວຍການຮັບໃຊ້ຢ່າງນີ້, ພວກເຂົາຈະໄດ້ທ້ອນໂຮມຊັບສົມບັດໄວ້ສໍາລັບຕົນ ເພື່ອເປັນ ຮາກຖານອັນດີສໍາລັບພາຍພາກໜ້າ. ພຣະເຢຊູໄດ້ໃຊ້ຄໍາເວົ້າແບບດຽວກັນນີ້ເມື່ອພຣະອົງສອນຄົນທີ່ຕິດຕາມພຣະ ອົງໃຫ້ສະສົມ " ຊັບສົມບັດໃນສວັນ " ສໍາລັບພວກເຂົາເອງ (ລກ 12:33). ໃນການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ ພວກເຂົາຈະໄດ້ ຍົກເອົາຊີວິດອັນທ່ຽງແທ້.

ໃນຫລາຍໆສະຖານໃນໂລກ, ຄົນທີ່ເຊື່ອນັ້ນທຸກຈົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແລະບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າເປັນຫຼັງຄົນທີ່ ເຊື່ອໃນປະເທດຮັ່ງມີເຊັ່ນໃນອະເມຣິການັ້ນຈິ່ງສາມາດຮັກສາຄວາມຮັ່ງມີນີ້ສໍາລັບແຕ່ຕົນແທ້ ໃນເມື່ອຄົນຈໍານວນນຶ່ງ ຫາກຢູ່ໃນສະພາບອັນອັບຈົນທີ່ສຸດ. ຄວາມທ້າທາຍອັນໃຫຼ່ງສໍາລັບຄົນທີ່ເຊື່ອສັມຍໃຫມ່ທີ່ຮັ່ງມີຫລາຍກວ່າຄວາມ ຕ້ອງການອັນຈໍາເປັນສໍາລັບຊີວິດນັ້ນ ແມ່ນຕ້ອງເກັບຮັກສາຄວາມດີຂອງພຣະຄໍາ ແລະການປະພຶດອັນຄວນທີ່ກ່ຽວ ກັບຄວາມມັ່ງມີ.

ພວກເຮົາຄວນຈະຖາມຕົນເອງວ່າ ແມ່ນຫຼັງສໍາຄັນກວ່າໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ: ເຮົາມີເງິນຫລາຍປານ ໃດ ແລະພຣະເຈົ້າມີສ່ວນເທົ່າໃດເທົ່າໃດໃນເຮົາ ແລະໃນຊັບສົມບັດຂອງເຮົາ? ເຮົາໄດ້ອະທິຖານພຣະເຈົ້າຫລາຍປານ ໃດສໍາລັບຮ້ອງຂອງຊັບສິ່ງຂອງ ຫລືວ່າໄດ້ອະທິຖານເພື່ອໃຫ້ພຣະເຈົ້າໃຫ້ເຮົາໄດ້ເປັນເຫມືອນພຣະຄຣິດສ໌ຕູ? ແລະ ຈິ່ງສົມທຽບລາຍໄດ້ທີ່ທ່ານໄດ້ມາເພື່ອທໍາໃຫ້ບ້ານເຮືອນງາມ ຫລືວ່າໄດ້ຈ່າຍເພື່ອຊ່ອຍເຫລືອຄົນອື່ນນໍາ? ຄວາມຮັບ ປະກັນຂອງທ່ານນັ້ນໄດ້ວາງໄວ້ບົນຄວາມສໍາພັນຮະຫວ່າງທ່ານແລະພຣະເຢຊູຄຣິດບໍ່ ຫລືວ່າບົນຈໍານວນເງິນທີ່ທ່ານ ມີໃນບັນຊີທະນາຄານ, ກອງທຶນ, ແລະເງິນລົງທຶນຄ້າຂາຍ? ຄໍາຕອບຂອງທ່ານຕໍ່ຄໍາຖາມເຫລົ່ານີ້ຈະບອກທ່ານໃຫ້ຮູ້ ວ່າທ່ານພິຈາລະນາໃຈໃນຊັບສົມບັດທີ່ທ່ານມີຢູ່.

ອຸປຸຖຸນໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ www.lsbfc.com ແປໂດຍ V.S.